

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **INOVIA BRNO, spol. s r.o.**
sídlem Dvořákova 588/13, Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské náměstí 1, Brno

za účasti: **Ing. P. K.**
bytem B. 8, B.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. MMB/0145535/2019 ze dne 11.4.2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. MMB/0145535/2019 ze dne 11.4.2019, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Úřadu městské části města Brna, Brno-sever, odbor stavební, č.j. MCBSv/006247/19 ze dne 13.2.2019, kterým bylo rozhodnuto, že žalobce není účastníkem řízení o vydání územního rozhodnutí na stavbu „Lokalita pod Klariskami – Příjezdová komunikace s příslušenstvím, pozemky parc. č. x, x v k.ú. x“.

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobce brojí proti závěru žalovaného, podle něhož mu v řízení o vydání územního rozhodnutí nesvědčí postavení účastníka tohoto řízení, neboť nedisponuje vlastnickým ani jiným věcným právem k pozemkům, na kterých má být stavba umístěna, a ani k pozemkům sousedním. Žalobce naopak své účastenství opírá o existenci stavebního povolení ze dne 14.9.2000 a jeho právo zřídit na sousedním pozemku povolenou stavbu, které žalobce získal od tehdejších vlastníků pozemku. Žalovaný tak dle názoru žalobce rozhodl zcela formalisticky a v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), nezjistil řádně skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Na podporu svých tvrzení žalobce odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 A 61/2010-48 ze dne 17.5.2012 a na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 80/2008-68 ze dne 17.12.2008. Žalobce tak považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné.
3. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného a osoby na řízení zúčastněné

4. Žalovaný uvádí, že účastenství v řízení podle § 85 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31.12.2012 (dále jen „stavební zákon“), je odvozeno výhradně od možnosti dotčení vlastnických práv některého z vlastníků sousedního pozemku či stavby, případně dotčení jiného věcného práva, což nebylo žalobcem v řízení prokázáno. Oprávnění ze stavebního povolení dle názoru žalovaného nezakládá vlastnické právo, ani není jiným právem k pozemku či stavbě. Za těchto okolností nemohlo být žalobci postavení účastníka řízení přiznáno.
5. Žalovaný tedy se žalobou nesouhlasí a navrhuje ji jako nedůvodnou zamítnout. Na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před zdejším soudem.

6. Osoba zúčastněná na řízení se žalobou nesouhlasí a domnívá se, že důvodem podání žaloby jsou obstrukce žalobce v územním řízení; žalobu proto navrhuje zamítnout a i ona na svém procesním stanovisku setrvala během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen s.ř.s./), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
8. Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.); vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
9. Věc byla projednána a rozhodnuta přednostně (§ 56 odst. 1 s.ř.s.); k tomu zdejší soud vedla především skutečnost, že stavební úřad přerušil územní řízení a časová prodleva může znamenat významný zásah především do práv osoby zúčastněné na řízení.
10. V posuzované věci je sporu o to, zda žalobci svědčí postavení účastníka řízení o vydání územního rozhodnutí na stavbu „Lokalita pod Klariskami – Příjezdová komunikace s příslušenstvím, pozemky parc. č. x, x v k.ú. x“ podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Žalobce namítá, že mu mělo být účastenství přiznáno na základě rozhodnutí č.j. STU/04/0000946/000/003 ze dne 14.9.2000, kterým mu Úřad městské části Brno-sever, odbor územního rozvoje a výstavby, podle § 68 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „předchozí stavební zákon“), povolil změnu nedokončené stavby, potažmo na základě práva realizace stavby na pozemku parc. č. x v k.ú. x, které vzniklo na základě „dohody“ mezi žalobcem a původními vlastníky tohoto pozemku, přičemž listina o založení tohoto práva se dle tvrzení žalobce nedochovala.
11. Nejprve bylo třeba se vypořádat s uplatněnou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného a jemu předcházejícího rozhodnutí, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností či vad předcházejícího správního řízení.
12. Podle § 76 odst. 1 s.ř.s. soud napadené rozhodnutí zruší (mimo jiné) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.
13. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
14. Žalobce námitku nepřezkoumatelnosti uplatnil toliko v obecné rovině. Takto formulovanou námitkou se soud může zabývat také jen v obecné rovině. Soudní řízení správní je totiž ovládáno dispoziční zásadou. Je tedy na žalobci, aby v podané žalobě

nastavil referenční rámec přezkumu správního rozhodnutí, jímž je soud vázán (např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Azs 92/2005–58 ze dne 20.12.2005). Míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí a posoudí ho. V dané věci je z výroků napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí zřejmé, jak bylo ve věci rozhodnuto, přičemž žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně vypořádal se všemi žalobcem uváděnými námitkami a rozhodnutí ve vztahu ke zjištěnému skutkovému stavu dostatečně odůvodnil s ohledem na právní názor, který zastává. Zdejšímu soudu jsou nosné důvody, na nichž rozhodnutí stojí, jasně patrné a stejně tak samotné žalobní body, jež žalobce uplatnil, dokládají, že i žalobce těmito nosným důvodům dobře porozuměl. Ani o skutkovém stavu, který vzal žalovaný za základ svého rozhodnutí, není v posuzované věci sporu; skutkový stav ze správního spisu vyplývá jednoznačně. Tato námitka tedy nebyla shledána důvodnou.

15. Dále se zdejší soud zabýval věcným posouzením otázky žalobcova účastenství ve správním řízení.
16. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.
17. Podle § 85 odst. 1 stavebního zákona jsou účastníky územního řízení a) žadatel, b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn. Podle § 85 odst. 2 stavebního zákona jsou účastníky územního řízení a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno
18. Žalobce není žadatelem ani obcí. Současně netvrdí, že by byl vlastníkem jakékoli stavby nebo pozemku (ani toho pozemku, na němž má být záměr uskutečněn, ani pozemku či stavby sousední). Spornou je toliko existence jiných věcných práv k pozemku parc. č. x, v k. ú. x.
19. Pokud žalobce dovozuje jiné věcné právo, a tedy své účastenství v územním řízení, ze skutečnosti, že mu jako stavebníkovi bylo vydáno rozhodnutí Úřadu městské části Brno-sever, odboru územního rozvoje a výstavby, č.j. STU/04/0000946/000/003 ze dne 14.9.2000, kterým byly povoleny změny nedokončené stavby mimo jiné na pozemku parc. č. x v k.ú. x, pak mu zdejší soud nemůže dát za pravdu, neboť takové rozhodnutí samo o sobě není způsobilé založit jiná věcná práva ke stavbě nebo pozemku.
20. Věcné právo je právem absolutním, jehož předmětem je věc v právním slova smyslu; na tomto místě je nutno přisvědčit žalobci, že existuje-li věcné právo, tak vázne na věci bez ohledu na změnu jejího vlastníka. Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“), který byl účinným v době, kdy žalobci jiné věcné právo podle jeho tvrzení vzniknout mělo, za věcná práva považoval právo vlastnické (§ 123 a násl.),

spoluvlastnictví a společné jmění (§ 136 a násl.), věcná břemena (§ 151n a násl.) a právo zástavní a zadržovací (§ 152 a násl.). Žádné takové právo však žalobcem zmiňované rozhodnutí stavebního úřadu nezaložilo.

21. Ani v době vydání tohoto rozhodnutí účinný stavební zákon nestanovil, že by stavebníkovi vydané stavební povolení (či jeho změna) zakládalo jakékoli věcné právo. Podle § 58 odst. 2 předchozího stavebního zákona musel stavebník, který žádal o vydání stavebního povolení, prokázat, že je vlastníkem pozemku určeného územním rozhodnutím k zastavění nebo že má k takovému pozemku jiné právo, které jej opravňuje zřídit na něm požadovanou stavbu. Jde-li o stavební povolení pro dočasnou stavbu, jejímž stavebníkem je občan, stačí, prokáže-li, že má k pozemku právo dočasného užívání. Z uvedeného plyne, že k vydání stavebního povolení nebylo třeba prokázat existenci jiného věcného práva k pozemku, nýbrž jakéhokoli práva, které by umožňovalo na pozemku stavět. Vydané stavební povolení pak zakládalo stavebníkovi právo na konkrétním pozemku postavit konkrétní stavbu. Takové právo však není právem věcným.
22. Samotná skutečnost, že bylo žalobci jako stavebníkovi v roce 2000 vydáno rozhodnutí povolující změnu nedokončené stavby, kterému muselo předcházet řízení o povolení stavby, kde žalobce v souladu s § 58 odst. 2 předchozího stavebního zákona prokázal, že má k takovému pozemku jiné právo, které jej opravňuje zřídit na něm požadovanou stavbu, existenci věcného práva ve smyslu § 85 odst. 2 stavebního zákona k takovému pozemku nedokládá.
23. V daném případě navíc nelze přehlédnout, že toto rozhodnutí pozbylo platnosti (účinnosti), neboť jednou z jeho závazných podmínek byl požadavek, aby celá stavba včetně povolené změny byla dokončena do 31.12.2001. To se však nestalo, neboť k realizaci předmětné stavby žalobcem dosud nedošlo. Nelze tak dovozovat účastenství žalobce v řízení o umístění stavby z tohoto rozhodnutí.
24. Žalobce nepředložil nic, co by jeho jiné věcné právo k pozemku parc. č. x v k.ú. x prokazovalo. Existenci jiného věcného práva přitom nelze dovozovat ani z čl. IV bodu 4.1 kupní smlouvy uzavřené mezi manžely V. (jako dřívějšími vlastníky předmětného pozemku a prodávajícími) a osobou zúčastněnou na řízení (jako kupujícím), podle něhož „[p]rodávající výslovně ujišťují kupujícího, že předmětné pozemky jsou podle územně plánovací dokumentace určeny k zastavění“; citované smluvní ujednání toliko explicitně ujišťuje kupujícího, že dle územně plánovací dokumentace je tento pozemek určený k zastavění, nikoli, že žalobci svědčí právo na tomto pozemku realizovat stavbu, tím méně věcné právo.
25. Za tohoto stavu nemůže zdejší soud přisvědčit ani námitce, že žalovaný nedostál požadavkům zásady materiální pravdy zakotvené v § 3 správního řádu, neboť stav věci byl zjištěn dostatečně.
26. S ohledem na skutečnost, že žalobci nesvědčí vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním pozemkům nebo stavbám a nemůže tak být nijak zasažen rozhodnutím stavebního úřadu v řízení o vydání územního rozhodnutí, nelze rozsudky správních soudů, na něž žalobce odkazuje, jakkoli ve věci zohlednit; tyto rozsudky totiž dopadají na skutkově odlišnou situaci.

27. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Zdejší soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náhrada nákladů řízení

28. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána. Osobě na řízení zúčastněné soud neuložil žádnou povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí nějaké náklady vznikly, a proto bylo rozhodnuto tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 6.2.2020

David Raus v.r.
předseda senátu

